

Maandag 21 juni 1915 – ochtendeditie

Geen berichten over België.

Maandag 21 juni 1915 – avondeditie

Men meldt ons uit Oostburg

Van gisteren namiddag drie uur tot hedenmorgen vier uur is hier uit het westen onafgebroken zwaar kanongebulder gehoord. Gisteren was er boven Belgisch terrein weer druk verkenning door de vliegtuigen in de richting Brugge en boven Zeebrugge. Ze werden door de Duitse bezettingstroepen met kanonvuur bestookt. De zware slagen dreunden een half uur lang over Zeeuws-Vlaanderen.

De Echo Belge meldt, dat er van de 40.000 inwoners, die de gemeente Leuven telde, ongeveer 10.000 naar het buitenland zijn uitgeweken.

De bijzondere correspondent van de Vlaamsche Stem seint van de grenzen, dat te Antwerpen geen kranten meer uitkomen. Deze maatregel werd genomen door de bladen zelf, "Het Vlaamsche Nieuws" uitgenomen, die er voor bedankten langer onder Duitse censuur te verschijnen.

Ingezonden stuk – De soep te Brussel.

Waarde heer hoofdopsteller,

Het zij mij veroorloofd, als trouwe lezer van uw geëerd blad, een kleine terechtwijzing te brengen aan de zienswijze van uw Brusselse correspondent, uitgedrukt in zijn artikel "Het voedingsvraagstuk in

Brussel en elders" verschenen in het avondblad van maandag 14 juni II.

In de tweede paragraaf van gezegd artikel, heeft hij het over de zogenaamde volkssoep, welke in Brussel uitgedeeld wordt.

Hij zegt vastgesteld te hebben, dat deze volkssoep in onmin valt, dat zij onder het volksmisprijzen bukt en door de behoeftigen met smaak bejegend wordt.

Deze toestand zou, volgens uw correspondent, te wijten zijn, deels aan de defectueuse bereiding door de aangestelde koks, deels aan de mindere kwaliteit der gebruikte grondstoffen, in name aardappelen, groenten, rijst en vlees. Sta mij toe, als kok in een der eerste klasse hotels van Antwerpen, verzet aan te tekenen tegen dusdanige bewering.

Inderdaad, ik heb verscheidene malen, mij te Brussel bevindend, kunnen waarnemen, dat de in de soepkeukens gebruikte materialen, van eerste kwaliteit waren en het dus niet de grondstoffen kunnen zijn, welke daarbij in voldoende hoeveelheid gebruikt worden, die de volkssoep in onmin kunnen doen vallen. Evenmin kan het bereiden hierin zijn deel hebben, want, weet uw geachte correspondent dat bijna al de koks die werkzaam zijn in de soepinstellingen, tussen diegenen gevonden worden, die in betere tijden, als koks fungeerden in de verschillende hotels van het land en den vreemde. Het schijnt mij de moeite waard dit te doen kennen, want de beweringen van uw correspondent, kunnen voor zekere half ingewijden een verkeerd daglicht werpen op een korps, waarvan ik sedert twintig jaar deel uitmaak en dat terecht als een der bekwaamste in die aard kan gerekend worden.

Neen, heer hoofdsteller, de zaak gaat niet mank aan hetgeen uw correspondent meent een moeilijk probleem te moeten noemen "Het bereiden van een goede soep". Wie is de kok die geen soep kan bereiden, het ABC van het vak. Iets anders echter doet zich voor en wordt met een zeer zuiver woord gekenschetst "Volkpsychologie".

"Volkpsychologie", ja doch in de slechte zin en het is droevig dit te moeten vaststellen, vooral in de huidige omstandigheden, als ons arm land lijdt en duizenden voorheen welstellende burgers en goede werklieden thans met de angst in het hart de donkere toekomst tegemoet zien. Niet dezen werpen de soep weg, neen want zij vertegenwoordigt een deel van hun bestaansmiddelen. Doch anderen, enkelingen, doen het, minderwaardigen tenslotte, die ten allen tijde, ten koste van de openbare liefdadigheid hebben geleefd en thans langs zovele zijden tegelijk worden geholpen, dat oorlogstijd voor hen veeleer een gulden tijd is. Dezen alleen werpen de soep weg, want zij hebben er immers teveel. Wat thans voor velen en vroeger voor hen een feestmaal is, wordt thans door hen met minachting bejegend.

In alle fasen van het armenwezen, kon men vaststellen dat het steeds de beroepsvragers waren, die er in gelukten de breedste hulp te bekomen. Hun gewoonte van bedelen en schooien heeft hun bekwaamheden in dit ellendige vak gescherpt en stelt hen in staat anderen te verdringen daar waar gegeven wordt. En hierdoor komt het dat hetgene die schooiers in hun onbeschaamdheid aftroggelden ten nadele van deftige behoeftigen, door hen met misprijzen behandeld wordt en in hun overvloed wordt weggeworpen.

Zo is de zaak en deze terechtwijzing was nodig en voedt de eer van het korps der Belgische koks en die van alle belanghebbende instellingen.

Indien mogelijk verzoek ik u, waarde heer hoofdopsteller, deze regels een klein plaatsje te gunnen in uw geëerd blad. Aanvaard intussen, met voorafgaandelijke dank, de betuiging van mijn oprechte gevoelens van hoogachting.

Antoine Meeuwisen,
Chef kok,
“Hotel de Londres” Antwerpen